

SATNIKOVA VJERA

Čitanje: Lk 7:1-10

Bog jedini posjeduje život sam u sebi i jedini je koji ga daje. Različite vrste života na zemlji svjedoče o Bogu Stvoritelju. Na zemlji uočavamo prirodni (stvoreni) život biljaka, životinja, riba, ptica, gmazova, kukaca i čovjeka. Ovaj prolazni život svjedoči o Stvoritelju i nastaje umnažanjem vrsta. Međutim, vrijednost je ovog života vrlo mala jer ima kratak vijek trajanja.

Bog je odlučio omogućiti čovjeku sudionništvo u svom osobnom životu. To je nestvoreni život, život koji nema početak ni kraj, život samog Boga. Ovaj život, kojeg Bog naziva *život vječni*, ulazi u čovjeka ponovnim rođenjem njegovog duha kroz vjeru (predanje sebe) u Isusa Krista (Iv 3:16). Način dotoka Božjeg vječnog života u čovjeka jeste putem Očevih zapovijedi. Očeve zapovijedi su život vječni:

Jer nisam ja zborio sam od sebe, nego onaj koji me posla - Otac - on mi dade zapovijed što da kažem, što da zborim. I znam: zapovijed njegova jest život vječni. Što ja dakle zborim, tako zborim kako mi je rekao Otac." Iv 12:49,50

U vrijeme Starog Zavjeta Bog je ljudima govorio po prorocima, ali u vremenu Novog Saveza govorio je i govori po Sinu (Heb 1:1,2). Sinove su zapovijedi izvorne Očeve zapovijedi koje nam je predao i kroz njih dolazi život vječni. Zapovijedi koje su u Starom Zavjetu predane po anđelima nosile su u sebi zastrašujući autoritet iako su zbog čovjekove grešne prirode bile nemoćne udijeliti Božji život čovjeku. Koliko veću moć imaju zapovijedi predane po Sinu koji je Gospodar svega i koje omogućuju čovjeku primanje Božjeg nestvorenog života (Heb 2:1-4)? Očeve zapovijedi, koje nam je predao Isus Krist, život su vječni za one koji ih prihvaćaju, a u isto su vrijeme vječna osuda za one koji ih odbijaju (Iv 12:44-50)

Nitko ne može prihvatiti Isusa Krista, a u isto vrijeme odbaciti njegove zapovijedi, odnosno riječi koje je On izgovorio. Odbacivanje Njegovih riječi znači odbacivanje Njega kao osobe, a odbacivanje Isusa Krista znači odbacivanje Oca koji ga je poslao. Ovakva praksa kao posljedicu ima gubitak vječnog života. Živjeti ignorirajući zapovijedi Isusa Krista, a vjerovati da nas vodi i usmjerava Sveti Duh, znači biti u velikoj i opasnoj zabludi. Sveti Duh je poslan voditi samo one ljude koji su se pokorili Isusu Kristu, Njegovim zapovijedima i Njegovom cilju:

Ako me ljubite vršit ćete moje zapovijedi. Ja ću moliti Oca i dat će vam drugog branitelja koji će ostati s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti... Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih taj me ljubi. A tko mene ljubi njega će ljubiti Otac i ja ću ga ljubiti i objaviti mu samog sebe... Tko mene ne ljubi, ne drži mojih riječi. Riječ koju slušate nije moja, već od Oca koji me posla. Ovo sam vam govorio boraveći s vama. A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati zbog mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh.... Kada dođe branitelj, kojega ću ja poslati od Oca, Duh Istine koji izlazi od Oca, svjedočit će za mene.... On neće govoriti sam od sebe, već će govoriti što čuje i objavit će vam buduće. On će mene proslaviti jer će uzeti od onog što je moje i to objaviti vama. Sve što god Otac ima pripada meni... Iv 14:15-17; 21; 24-26; 15:26; 16:13-15

Mrežom možemo uhvatiti ribu, ali ne možemo zahvatiti vodu. Za vodu nam je potrebna nepropusna posuda. Kao što posudom zahvaćamo vodu moramo paziti da našem duhu ne pobjegnju riječi Isusa Krista, već da ih u potpunosti primimo. Primili smo ih samo onda kada im se pokorimo:

I premda je bio Sin, iskustveno nauči poslušnost od onoga što je pretrpio te postigavši savršenstvo postade svima koji mu se pokoravaju uzrok vječnog spasenja. Heb 5:8,9

Ukoliko nas Isusove riječi samo okrznu, osjećajno uzbude ili budu povod za ljudsko umovanje, a mi im se ne pokorimo, onda nam neće donijeti vječni život, već će nas na kraju osuditi. Ovo je jednostavna i ozbiljna istina objavljena od samog Gospodina Isusa Krista.

Slično je to kao sa zemljom koja prima blagoslov kiše, a ne daje rod koji se od nje očekuje:

Zemlja, naime, koja pije kišu što često na nju pada, i koja rađa korisno povrće svojim ratarima, prima od Boga blagoslov, ali ako donosi trnje i draču, nekorisna je i blizu prokletstvu. Njezin će svršetak biti u vatri. Heb 6:7,8

Sve što smo u ovom tekstu do sada prošli temeljna je abeceda pravog kršćanskog života. Bez poznavanja abecede i podlaganja istoj, uzaludno je pokušavati stjeceti neka veća znanja.

Čemu se divio Isus Krist?

Pismo nam otkriva posebnu odliku rimskog satnika čijoj se vjeri divio Gospodin Isus. Satnik se pokorio zapovijedima vlasti iznad sebe. Po ovim zapovijedima kojima se podređivao, zapovijedao je vojnicima kojima je bio nadređen. Slikovito govoreći, život i moć rimskog carstva tekli su kroz cesarove zapovijedi. Satnik im se podložio, i tako su život i moć carstva ispunjali satnika i kroz njega tekli dalje. Na isti se način Isus Krist podlagao Bogu Ocu, i Očev život i moć bez prepreke su utjecali u Krista, istjecali iz njega dalje i tom moći On spašava sve koji mu se pokoravaju. Onima koji mu se pokoravaju šalju se anđeli da im služe (Heb 1:14).

Ovaj je princip rimski satnik ispravno razumio. To je vrsta vjere koju Isus Krist smatra uzorkom kojeg svi, koji žele život vječni, trebaju slijediti. Takvu vjeru je Isus Krist tražio među Izraelcima, ali je nije našao. Našao je kod rimskog satnika i oduševio se. Svaki istinski vjernik ozbiljno nastoji otkriti ovakvu istinsku vjeru i hodati po njoj, jer samo ona donosi istinski vječni život.

Ovakvu vrstu vjere Sveto Pismo naziva:

- Vjera po kojoj žive pravednici. (Hab 2:4; Rim 1:17; Gal 3:11; Heb 10:38)
- Vjera koja se očituje kroz ljubav i poslušnost. (Rim 1:5; Gal 5:6; Heb 3:18,19)
- Vjera koja pobjeđuje svijet. (1Iv 5:4)
- Vjera koja jamči (garantira) stvarnost nadnaravnog svijeta i Božjih obećanja vezanih za nadnaravno, vječno Kraljevstvo. (Heb 11:1)
- Vjera koja je ugodna Bogu. (Heb 11:6)
- Isusova vjera. (Rim 3:26 – *orig. Bog opravdava one koji su od vjere Isusove*)

Isusova vjera

Isus Krist je kao Čovjek primio zapovijedi i obećanja od Oca. Prvo je slijedilo ispunjenje zapovijedi, a onda primanje obećanja. Pazimo da ne idemo obrnutim putem. U slučaju Isusa Krista obećanje je uključivalo uskrsnuće od mrtvih i postavljanje za Gospodara nad čitavim stvorenjem. Došao je iskazati Ocu ljubav kroz poslušnost do smrti i to do smrti na križu (Fil 2:5-11). On je primjer, začetnik i završitelj prave vjere (Heb 12:2). Ako netko tvrdi da je njegov učenik onda hoda putem kojim je On hodao, vjerom koju je On očitovao. Biblija bilježi da se Isus Krist u svemu pokoravao Ocu zbog dubokog poštivanja Oca kao osobe:

...bijaše uslišan radi strahopoštovanja (strahopoštovanje - grč. eulabeia – duboko poštivanje). I premda je bio Sin, iskustveno nauči poslušnost od onoga što je pretrpio te postigavši savršenstvo postade svima koji mu se pokoravaju uzrok vječnog spasenja. Heb 5:7-9

To što se netko pokorava zapovijedima ne znači automatski da se pokorava radi poštivanja osobe. Postoje ljudi koji se kreću kroz Crkvu, zovu sebe članovi crkve i izvana se pokoravaju slugama koje je Bog stavio u Crkvu, ali ih ne poštuju kao osobe. Ne poštuju ih kao Božje ljude. Susreo sam se i još se uvijek susrećem s ljudima koji me izvana slušaju kao pastira, kao Božjeg slugu. Međutim, ne poštuju me kao osobu. To pokazuju tako što bez problema kimnu glavom, ali ne učine ono što im je rečeno, nastavljaju po svome i ne smatraju da se za to trebaju pokajati. Netko se pokorava zbog straha, netko iz interesa, netko samo radi izvanjske pobožnosti, odnosno isprazne časti pred ljudima. Sud će sve iznijeti na vidjelo.

Međutim, Isus Krist se podredio Ocu zbog ljubavi i dubokog poštivanja Oca kao osobe. Tako je bilo u Njegovom životu i tako će uvijek biti jer On zauvijek ostaje savršeni Sin Čovječiji.

Ovo je jedina vrsta vjere koja ugađa Bogu. To je vjera koja oslobađa put za moćno djelovanje Svetog Duha, jer je On poslan potvrđivati Očeve riječi koje je isporučio vječni Sin Isus Krist. Trebamo stalno vježbati misliti kao Isus Krist, vjerovati kao On i podređivati se Očevoj Riječi poput Njega. Ovakav stil života pokazuje da je Isus Krist nečiji Učitelj i da po vjeri Krist živi u osobi i kroz osobu. Otac je izvor Riječi, Isus Krist je utjelovljenje ove Riječi i onaj koji nam ju je predao, a Sveti Duh je poslan da potvrđuje Božje Riječi, podsjeća nas, otkriva nam i uvodi nas u njih.

Đavo kroz svijet, njegovu kulturu i civilizaciju vrši sve jači pritisak da bi se iz ljudske sredine izbrisala Gospodinova Riječ. Međutim, ovaj svijet će proći, ali Riječi Isusa Krista ostaju zauvijek (Lk 21:33). Oni koji pripadaju svijetu trude se zamijeniti Božju vječnu Riječ svojim principima, teorijama i tradicijama. U takvom prostoru Sveti Duh ne djeluje niti ima išta zajedničko sa sistemom ovoga svijeta.

Bog je kroz svoj dolazak u tijelu Isusa Krista, djelima, riječima, poniženjem, ranama, krvlju, smrću, uskrsnućem i proslavljanjem Isusa Krista omogućio da Sveti Duh dođe k nama. Sada, kao djeca Božja i sluge Isusa Krista zaduženi smo hodom u pravoj vjeri otvoriti put da Sveti Duh djeluje kad god i kako god hoće. Sveti Duh će djelovati samo tamo gdje nađe ljude koji hodaju u Isusovoj vjeri, odnosno iskazivanju najdubljeg poštivanja Bogu kao osobi i njegovim zapovijedima koje nam je predao Njegov Sin.

Ovo je Božja namjera za sve koji hodaju u ovoj vjeri koju je očitovao Isus Krist, kojoj se Isus divio kada ju je našao kod satnika i na koju su pozvani svi koji svjedoče da je Isus Krist njihov Gospodar:

Pošto im je ovako govorio, Gospodin Isus bi uznesen na nebo i sjede Bogu s desne strane. A oni odoše i počеше propovijedati svuda. Gospodin je s njima djelovao i potvrđivao Riječ čudesima što su je pratila. Mk 16:19,20

Gledajući čudesan život Isusa Krista, slušajući Božje Riječi iz njegovih usta i svjedočeći djelima Svetog Duha kroz Isusa Krista Židovi su na jednom mjestu upitali:

Što da činimo, kako bi radili Božja djela? Iv 6:28

Ovo pitanje ćemo bolje razumjeti kroz jednu usporedbu.

Ove je godine hrvatski skijaš Ivica Kostelić osvojio je veliki kristalni globus. To znači da je ove godine on najbolji skijaš na planeti Zemlji. Mnogi ga zovu skijaški Mocart. Veliki broj ljudi voli skijanje i puno skijaju. Ali kada gledaju Ivicu Kostelića sami sebi izgledaju poput neznalica. Možda se pitaju: Što da činimo kako bi skijali kao Ivica?

Židovi su bili ljudi koji su se trudili biti pobožni. Njihovi su svećenici umišljali da su nešto posebno što se tiče služenja Bogu. Međutim, i oni i običan puk znali su da je njihov život vjere, u najboljem slučaju, svježe obojena fasada trule građevine. Kada se pojavio Isus Krist vidjeli su nešto što ih je zapanjilo. U njihovim srcima počela je goriti misao:

To je to! Ovako izgleda čovjek koji hoda s Bogom! To je ono što nitko do sada nije mogao koliko god je pokušavao. Pa čak ni prvenac među Židovima, Mojsije, nije to mogao! Pritisnuti Isusovom osobom uzviknuli su: *I mi bi to!! Što da činimo??*

Pogledajmo Isusov odgovor:

Ovo je djelo Bog hoće – odgovori im Isus – da vjerujete u onoga koga je on poslao. Iv 6:29

Nekoliko puta u prošlom stoljeću došlo je do velikih Božjih pohođenja i mnogobrojnih obraćenja. Međutim, veliki broj takvih pohođenja završio je frustracijom, razdorima i cjepkanjima Crkve. Ljudi bi se podijelili s obzirom na to kojeg učitelja slijede, kojoj denominaciji pripadaju, kojoj se vrsti teologije priklanjaju. Mnogi ljudi koji su doživjeli čudesna iscjeljenja i oslobođenja vratili su se u svijet. Povratak vjernika u svijet Pismo opisuje riječima: *Otpasti od vjere! 1Tim 4:1*

Taj otpad uvijek se dogodio iz istog razloga. Umjesto da Evanđelje bude Kristo-centrično ljudi su ga izokrenuli u čovjeko-centrično. Na ovaj je način nastalo pogubno tzv. evanđelje prosperiteta u kojem je naglasak na Božjim obvezama prema čovjeku, a zanemaruje se čovjekova obveza poštivanja Boga i iskazivanja ovog poštivanja poslušnošću Njegovoj Riječi do smrti. Ispada da je Bog radi čovjeka, a ne čovjek radi Boga. Humano-centrični propovjednici mogu biti popularni, ali njihovo propovijedanje nema u sebi silu istinske preobrazbe ljudskih života. Plod ovog ego centričnog života i lažnog evanđelja je gomila sebičnih, svojevoljnih tzv. vjernika, koji požudu za zemaljskim stvarima i stalno pozivanje na Božja obećanja predstavljaju kao Kristovo Evanđelje. Na mnogim mjestima propovjednici su više brinuli kako zabaviti slušatelje, kako ih imati što više, kako ih emotivno zadovoljiti. Božja obećanja koja su plod, a ne svrha vjere, uzdizana su iznad zapovijedi Isusa Krista. Isusove zapovijedi, poput onih da se njegovi učenici moraju odreći samih sebe, nositi svoj križ, voljeti Njega više od najbliže rodbine, odreći se ljubavi prema bogatstvu, voljeti jedni druge i dati život jedni za druge, ljubiti neprijatelje i činiti dobro svima, te mnoge druge, svjesno su se zanemarivale. Plod ovog izopačenog evanđelja je trula tzv. crkva puna preljuba, požude, klevetanja, laži, taštine, neposlušne i nepristojne djece, rastave brakova i mnogih drugih zala.

Isusova vjera kao plod ima ŽIVOT VJEČNI, a život vječni nije zabavljanje čovjeka i

ispunjavanje njegovih sebičnih želja, već je život vječni POZNAVANJE BOGA.

A ovo je vječni život: spoznati tebe jedinog pravog Boga i onoga kojeg si poslao: Isusa Krista! Iv 17:3

A ako vršimo njegove zapovijedi, po tom znamo da ga poznajemo. Tko tvrdi: Poznajem ga! – a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je, i u njemu nema istine. Ali tko god vrši njegovu riječ, uistinu, u tome je do savršenstva došla ljubav Božja. Tko tvrdi da ostaju u njemu, taj mora tako živjeti kako je On živio. 1Iv 2:3-6

Satnik je razumio pravu vjeru. On je vjerovao u svoga cezara što je pokazao dubokim poštivanjem cezara kao osobe i podložnošću cezarovoj riječi. Iako je cezar bio daleko u Rimu po svojim je zapovijedima „živio“ u satniku. Budući da je istinski vjerovao u cezara satnikova je riječ imala moć kojoj su se pokoravali oni koji su bili ispod njega. Boraveći u Izraelu satnik je shvatio da je Izraelov Bog pravi Bog, ali nije našao nekoga tko se tom Bogu bez kompromisa pokoravao. Slušajući Isusove riječi i svjedočanstva o Njegovim djelima došao je do istog zaključka do kojeg je došao i Nikodem kada je rekao Isusu Kristu: *Nitko ne može činiti čudesa koja ti činiš ako Bog nije s njim! Iv 3:2* Satnik je spoznao da je Izraelov Bog Stvoritelj svega i Vladar nad prirodnim i nadprirodnim zakonima. Ako bi postojao čovjek koji bi se u potpunosti podložio Riječima ovog Boga, tada bi riječi tog čovjeka na zemlji imale jednaku moć kao Božja Riječ na nebesima. Božji je Duh otvorio satniku oči srca da vidi i vjeruje kako Isus Krist nije uobičajeni Židov, već onaj kakvim su Židovi htjeli biti ali nisu mogli. Razumio je da je poštivanje Boga i podložnost njegovoj Riječi bit i svrha života tog čudesnog tesara, Isusa iz Nazareta. Ta objava vodila je do samo jednog zaključka:

Samo reci riječ i ozdravit će sluga moj! Lk 7:7

Veliki je ateista Mahatma Gandhi bacio rukavicu (izazov) u lice svima koji sebe nazivaju kršćanima kada je rekao:

„Nikada nitko nije izrekao uzvišenije riječi od Isusa Krista. Kada bi se ljudi uistinu podložili njegovim riječima živjeli bi u miru, radosti i napredku. Ali nađite mi jednog istinskog kršćanina!“

Oče pomози nam da se vratimo tebi svim srcem slušajući tvoga Sina Isusa Krista. Izbavi nas od svega onoga što nije istinska vjera i učini da hodamo onom vjerom kojoj je Isus Krist proslavio tvoje ime, razorio đavla i njegova djela, iskazao ti poštivanje poslušnošću do smrti na križu, i tako nas otkupio da zajedno s Njim budemo tvoja djece i tvoje sveto svećenstvo. Neka bi se Gospodin Isus divio i našoj vjeri kao što se nekoć divio vjeri rimskog satnika. Amen.

pastor Oliver Buljat